

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดจำนวน 240 คน ชาย 120 คน หญิง 120 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2514 ของวิทยาลัยครู 4 แห่ง ดังนี้

วิทยาลัยครูสวนสุนันทา

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา

วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา

วิทยาลัยครูนครปฐม

เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน และ
เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ 120 คน ชาย 60 คน หญิง 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ ฮิวเบิร์ต เจ.เอ็ม. เฮอแมนส์ (Hubert J.M. Hermans) ที่แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย จำนวน 29 ข้อ เป็นแบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความรู้สึกเพียงคำตอบเดียว (Multiple Choice)

การให้คะแนน เลือกคำตอบถูกให้ 1 คะแนน เลือกคำตอบผิดให้ 0 คะแนน
คะแนนเต็มทั้งหมด 29 คะแนน ถ้าได้คะแนนสูงถือว่ามีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
ถ้าได้คะแนนต่ำถือว่ามีความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เดิม .82 (Kuder-
Richardson Formula 20) ความเชื่อถือได้ภายในของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่-
สัมฤทธิ์ที่แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย .79 (Kuder-Richardson Formula 20)
และค่าความเชื่อถือได้ภายนอกของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แปลและเรียบเรียง
เป็นภาษาไทย .82 (Test-Retest)

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน พิจารณาจากอันดับคะแนนเฉลี่ยประจำเทอมต้น ปีการ
ศึกษา 2514

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับอันดับคะแนนเฉลี่ย
โดยวิธีของ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient of Cor-
relation)
2. เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนสูง และกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ โดยใช้ ซี-เทสต์ (z-test)
3. เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษา
หญิง โดยใช้ ซี-เทสต์ (z-test)

ผลของการวิจัย

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .01 ($r = .863, P < .01$)
2. ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง และกลุ่ม
ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($z = 20.09, P < .01$)

3. ระคับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. สำหรับการวิจัยในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนครั้งต่อไปควรจะได้มีการเพิ่มตัวแปรอื่น ๆ ในการศึกษาด้วย เช่น ระคับสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาของผู้ปกครอง เป็นต้น

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ควรเลือกจากวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ เพื่อเปรียบเทียบผลกับการวิจัยในครั้งนี้

3. การวิจัยครั้งต่อไป อาจจะใช้เครื่องมือในการวิจัยมากกว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

4. ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น ๆ เช่น ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

5. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น กับการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กับความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

6. ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างเด็กในกรุงและเด็กในชนบท

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

จากผลของการวิจัยนี้เท่ากับเป็นการยืนยันว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีส่วนสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจริง ครูควรตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะจัดสภาพแวดล้อมเพื่อเสริมสร้างหรือกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนให้ประสบความสำเร็จ